

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

איפה אלוקים?

מר אלוט לסקי

כמה חודשים אחרי ששבתי ממסע הופעות עם להקת רוק מפורסמת, פגשתי את הרבי - ובזכותו, ולמרות מצבי - חוויתי התעוררות רוחנית בלתי צפויה.

הוריי היו שניהם ניצולי שואה מבלרוס, ואני נולדתי מיד אחרי המלחמה במחנה עקורים. חונכתי לאורח חיים דתי, וידידי הייתה שפת האם שלי. אחרי שהגענו לארצות הברית בשנת תש"י (1950), שמרתי שבת, למדתי בישיבה והנחתי תפילין.

אולם, אחרי שנחשפתי לכל מיני דברים שהיו נראים לי כסתירות וניגודים, התחלתי לפקפק בכל העניין, ובאמצע שנות תש"כ (1960) כבר זנחתי לגמרי את שמירת המצוות. אחרי תקופה של התנסות בתחום המשחק, מצאתי את עצמי באוניברסיטת המדינה ניו יורק (SUNY) בפולו, לומד משפטים ושולח את ידי בקידום אמנים ופרויקטים מוזיקליים.

בשנות העשרים המוקדמות שלי, הסתובבתי עם כמה מהאנשים המפורסמים ביותר בעסקי המוזיקה והבידור של אותם ימים בארה"ב. בזכות מאמציו של אחד מהם, צ'יפ מונק, הוזמנתי בשנת תשל"ב (1972) להצטרף ללהקת רוק מפורסמת למסע הקיץ שלהם, ודי אם אומר שהאווירה הכללית ששררה לאורך מסע זה הייתה רחוקה מאוד מכל זיק של קדושה ומערכי המוסר היהודיים...

כמה חודשים אחרי אותו מסע, הזדמן לי לנהל שיחה עם ידיד לא יהודי, שהיה זן בודהיסט. הצורה שבה דיבר על אודות הזן בודהיזם נשמעה מאוד מעניינת, ושאלתי את עצמי, "האמנם ייתכן שרק היהדות צודקת, וכל העולם כולו טועה?"

בעקבות הזמן שביליתי באוניברסיטת בופלו, היה לי קשר קרוב עם הרב נתן גוראריה, שהיה שליחו של הרבי מליובאוויטש במקום. התקשרתי אליו, והתחלתי להציג בפניו את השאלות שלי. תשובתו הייתה, "יש רק אדם אחד שיכול לעזור לך - הרבי".

כל הרעיון של רבי - אדם שאיכשהו מבין את תעלומות הנפש שלך - נשמע לי מאוד זר ומוזר, ולמרות זאת, עוד

באותו יום, ניגשתי אל הכתובת שמסר לי הרב גוראריה - 770 איסטון פארקוויי. אני נזכר שהיה זה יום קר ביותר בחודש שבט, תשל"ג (1973).

נאמר לי שאוכל לגשת אל הרבי ולשוחח אתו בקצרה כאשר הוא חוזר מביקורו בקברו של האדמו"ר הקודם, לפני שהוא נכנס ל-770 לתפילת מנחה. כך, חיכיתי שם בקור, כשאתי נועל מגפי עור נחש, שערי מגודל עד לכתפיים ואני לבוש בצורה לא קונבנציונאלית.

בשלב מסוים, התקרבה למקום לימוזינה ישנה, ומתוכה יצא הרבי. מאחר שיידיש הייתה שפת האם שלי, חשתי שזו הדרך הראויה לפנות אליו, ואמרתי, "סלח לי, האם אתה הרבי מליובאוויטש?"

המבטים שלנו נגעלו. מעולם לא ראיתי עיניים כשלו. ולפתע חשתי כאילו הועברתי לאיזה ממד אחר, כאילו ששום דבר לא היה קיים סביבנו, ורק שנינו היינו קיימים בכל העולם כולו. זו הייתה חוויה רוחנית מדהימה עבורי.

הוא לא הגיב, "כן, אני הרבי", או "לא, אינני הרבי"; הוא רק אמר, "מה שמך, ומניין אתה?" אמרתי לו את שמי, סיפרתי לי מהיכן אני, ומניין באו הוריי.

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

התקדם ונכנס לתפילת מנחה. היה זה רגע מאוד טעון רגשית עבורי.

כאשר הלכתי משם, היה לי ברור דבר אחד - שזה עתה פגשתי אדם שכל כולו אמת מוחלטת, שכל כולו כנות מוחלטת. לקח זמן מה עד שמילותיו חלחלו פנימה. אני משער שזה ארך כשלושה חודשים, ואז התחלתי להניח תפילין - משהו שכבר שנים רבות לא עשיתי. מאז ועד היום לא דילגתי אפילו יום אחד, וכמו שאומרים, "מצווה גוררת מצווה".

לאט, לאט התחלתי להוסיף קטעים נוספים לתפילה. ואז יום אחד שאלתי את עצמי, "איך ייתכן שהשפתיים שממללות תפילות ושבח לבורא, יאכלו מאכלים אסורים?" כך, בהדרגה התחלתי לשמור כשרות.

אחר כך התחלתי ללמוד קיצור שולחן ערוך, כמו שהורה לי הרבי. ולאורך השנים גדלתי והתפתחתי.

כיום יש לי ארבע ילדים מקסימים, שכולם שומרי תורה ומצוות. אני מאמין שכל זה הודות לאותה פגישה גורלית עם הרבי בצהרי אותו יום חורפי בשנת תשל"ג. בגללו, חיי השתנו לנצח, כמו גם חייהם של עוד רבים שהושפעו ממני. השתנו לטובה ולברכה.

מר אלייט לסקי הוא יזם נדל"ן המתגורר במונסי, ניו יורק. הוא רואיין בחדש סיון תשע"ג (2013).

"יש לי שאלה", אמרתי. והרבי השיב, "שאל!"
 "איפה אלוקים?"

"בכל מקום", ענה הרבי. אבל אני התעקשתי, "אני יודע, אבל איפה?"

"בכל מקום, בכל דבר; בכל עץ, בכל אבן".
 עדיין לא נחה דעתי מהתשובה הזו, ושאלתי שוב; הפעם ענה הרבי, "בתוך הלב שלך, אם זו כוונת שאלתך".
 התשובה הזו הממה אותי לחלוטין. בכל השנים שלמדתי בישיבה בצעירותי, מעולם לא קלטתי שה' נמצא בתוך הלב שלי.

כל השיחה עד אז התנהלה בידיש, אך בשלב הזה שאלתי אם נוכל לעבור לשוחח באנגלית, משום שלא יכולתי לשאול בידיש את כל מה שביקשתי לדעת. הרבי הסכים, ואני המשכתי לשאול, "כאשר אנחנו קוראים את קריאת שמע - 'שמע ישראל, ה' אלוהינו, ה' אחד' - האם הכוונה היא שיש ה' אחד ויחיד, שהוא האלוקים של כל בני האדם, בין אם הם שחורים, אינדיאנים או יהודים?"

תשובתו הייתה, "מהותו של האדם השחור היא להיות מה שהוא, בתור אדם שחור, ומהותו של האינדיאני, היא להיות מה שהוא בתור אינדיאני, ומהותו של היהודי קשורה לקב"ה באמצעות התורה ומצוותיה".

אלה היו עבורי מילים מאוד ומאוד עוצמתיות. בסך הכל שוחחנו כחמש עשרה דקות כשאנו עומדים כך על מדרגות בניין 770 בקור המקפיא של יום שבת חורפי, ולבסוף ביקש ממני הרבי לעשות שני דברים. דבר אחד היה ללמוד קיצור שולחן ערוך באנגלית, והשני היה להתחיל להניח תפילין בכל יום.

ניסיתי להתנגד. טענתי כי בהתחשב באורח החיים שאני מנהל, אינני סבור שאוכל להתמיד בהנחת תפילין. אך הוא אמר, "תוכל, ותתמיד".

אחר כך הוא הסביר לי שאם אקיים מצוות, יהיה זה מקור ברכה עבורי; אך אם לא אעשה כך, זה יוביל לכיוון ההפוך - "זה יוביל לכך שתהיה מדוכדך", כך הוא התבטא. במשך כל אותו הזמן הוא הביט לי הישר בעיניי - המבטים שלנו היו נעולים - ואני הייתי הראשון שניתק את אותו קשר עין. זה היה הרגע שבו קלטתי שכתריסר חסידים צעירים עומדים סביבנו ומסתכלים במבטים שואלים, כמתמיהים, "עם מי מדבר הרבי כל כך הרבה זמן?"

בנקודה הזו נשברתי ופרצתי בבכי, בדיוק כאשר הרבי

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ט (1959) — הרבי מעודד מחבר שפרסם ספר זיכרונות, ומעורר על דבר הצורך והתועלת הגדולה בהשפעה על הדור הצעיר, מכך שמחברים יראי שמים יפרסמו חיבורים בנושאי דברי ימי עם ישראל ותולדות גדולי ומנהיגי ישראל האמיתיים, אשר עמדו על המשמר ומסרו נפשם למען בני עדתם בפרט, וכל בני ישראל בכלל, הן בנוגע לענייניהם הרוחניים והן בנוגע לענייניהם הגשמיים. הרבי מציין כי בגלל הבלבול הרב והחושך השורר בתקופתנו, תיאורים אלו נעדרים מספרי ההיסטוריה הקיימים, או שמופיעים שם בצורה חלקית ומסולפת.¹ כ"ח באדר

1 אגרות קודש, כרך יח, עמ' רכט

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.
 לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

הכוח לחבר באמת! העולם זקוק לך ולתפילין שלך: הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

בסיוע חברי
 THE JEM FOUNDATION
 ואתה תצוה... להעלות נר תמיד